

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 792/2022
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 2787/10 – Кв 141/22 од 22.02.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж2 724/22 од 19.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 2787/10 – Кв 141/22 од 22.02.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж2 724/22 од 19.04.2022. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 2787/10 – Кв 141/22 од 22.02.2022. године одбијен је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Грбић од 02.10.2020. године за рехабилитацију којом је тражено брисање осуда по правноснажним пресудама и то - Окружног суда у Београду К 1391/06 од 19.01.2007. године, преиначеној пресудом Врховног суда Србије Кж1 1705/07 од 27.09.2007. године и Првог основног суда у Београду К 2787/10 од 04.11.2011. године, као неоснован.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 724/22 од 19.04.2022. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Ћасић због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези чланова 98. став 2. тачка 4) и 100. Кривичног законика и члана 16. став 5) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 486. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан и укине у целини побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање

првостепеном суду или да побијана решења преиначи на тај начин што ће донети одлуку о наступању судске рехабилитације.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда одредаба 98. - 100. Кривичног законика на штету окривљеног, јер је суд имајући у виду да се против окривљеног води кривични поступак пред Вишим судом у Београду због дела извршеног 05.04.2014. године, одбио молбу окривљеног за рехабилитацију, иако су у конкретном случају били испуњени сви услови прописани одредбом члана 100. Кривичног законика за наступање судске рехабилитације. Према мишљењу браниоца, суд је у конкретном случају услове за наступање рехабилитације био дужан да сагледа у светлу одредбе члана 98. став 2. тачка 4) Кривичног законика, имајући у виду да поступак који се против окривљеног води пред Вишим судом у Београду није правноснажно окончан, а не да молбу окривљеног за брисање осуде одбије као неосновану, изједначавајући на тај начин поступак који траје са правноснажном осудом.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 4) и члана 100. Кривичног законика, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Исти наводи били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду, који је у другом степену поступао по жалби окривљеног, изјављеној против првостепеног решења. Како је Апелациони суд у Београду као другостепени ове наводе оценио неоснованим, и на страни 2. и 3., своје одлуке изнео јасне и довољне разлоге да у конкретном случају нису испуњени услови за доношење решења о усвајању захтева за судску рехабилитацију, имајући у виду да је чланом 100. Кривичног законика прописано да се лицу које је више пута осуђивано може дати рехабилитација само ако су испуњени из члана 98. и 99. Кривичног законика у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено, узимајући при томе у обзир околности из члана 99. став 2. Кривичног законика, који давање рехабилитације везује за оцену владања окривљеног, то Врховни касациони суд, прихватајући ове разлоге у свему као правилне, на ове разлоге и упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбијен је као неоснован.

Повреду закона из члана 486. став 2. ЗКП, коју бранилац наводи као разлог подношења захтева, Врховни касациони суд није разматрао, налазећи да се, у

конкретном случају, не ради о питању које је од значаја за правилну или уједначену примену права.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић